

Lelo Méndez, infermera voluntària d'Ulls del Món

Nom: Lelo Méndez

Edat: 52 anys

Professió: infermera

Vaig néixer a Utrera (Sevilla) **i visc** a Sevilla

Estic en contacte amb Ulls del Món des de l'any 2002

Lelo Méndez acaba de ser nomenada responsable de la Fundació a Andalusia, la seva terra natal. És infermera i col·labora amb Ulls del Món pràcticament des de la seva creació. En aquest temps ha participat en els programes endegats a Bolívia, el Sàhara i Moçambic, i es pot dir que ha fet del compromís amb Ulls del Món la seva vida. Una bona mostra d'això és l'orgull personal amb què passeja el seu nou càrrec.

Abans de començar, felicitats per la teva nova responsabilitat a la Fundació. Què suposa per a tu representar a Ulls del Món a Andalusia?

Per a mi és un honor i una satisfacció poder col·laborar amb Ulls del Món no només viatjant a altres països com a infermera voluntària, sinó també des d'Andalusia, el lloc on visc.

Vas iniciar les teves col·laboracions amb Ulls del Món l'any 2003. Com ens vas conèixer? Què et va empènyer a participar en les comissions?

Vaig conèixer la Fundació a través de l'oftalmòleg Dr. Julio León, que em va convidar a la presentació que se'n va fer a Sevilla. Em va semblar un projecte amb uns objectius molt interessants i això va ser el que em va fer decidir a participar-hi com a voluntària. I és així com he pogut veure amb els meus ulls la precària situació dels països en vies de desenvolupament.

Has viatjat en 10 ocasions a territoris on Ulls del Món porta a terme la seva labor solidària i coneixes els programes de Bolívia, Moçambic i el Sàhara. Què et mou a implicar-t'hi tant?

Gràcies a Ulls del Món puc complir dues vocacions innates: d'una banda viatjar i conèixer gent en aquests viatges i, d'una altra i més important, ajudar els més necessitats. Per a mi això representa una satisfacció enorme, que em compensa amb escreix l'esforç que implica treballar en altres climes i ambients no sempre agradables.

Què és el que més t'ha impressionat en tot aquest temps?

La injustícia social i la depressió que sofreixen milions de persones, només per haver tingut l'escassa fortuna d'haver nascut en un poble pobre o amb les riqueses mal repartides.

Segons el teu parer, quina és la prioritat en termes d'atenció oftalmològica a escala mundial?

Crec que s'han d'impartir més cursos adreçats a personal sanitari autòcton per tal que aquests puguin desenvolupar els coneixements adquirits als hospitals i a les comunitats veïnals de les zones amb deficiència de mitjans.

Què diries que t'aporta en l'àmbit professional la feina que realitzes a la Fundació?

Em permet millorar la meua imaginació i creativitat per resoldre certes dificultats tècniques que, si no hagués patit en determinats països subdesenvolupats ni tan sols sabria com solucionar.

I en l'apartat personal, què diries que has après gràcies a Ulls del Món?

He conegut moltes persones amb una sensibilitat i una qualitat humana excepcionals, persones que no escatimen esforços per mirar d'alleugerir el sofriment i les carències dels més pobres, i d'ells he après moltes coses.